

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/186/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110206583
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1110206583.5

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Silvie Walterovej a JUDr. Evy Mészárosovej v právnej veci žalobcu: P. X. O., narodený dňa X.X.XXXX, trvale bytom Z., Q. č. 3, proti žalovanému: Slovenská republika-Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie č. 13, o určenie, že odmeňovanie žalobcu je v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania, o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 10. apríla 2015, č.k. 7 C 27/2010-156, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 10. apríla 2015, č.k. 7 C 27/2010-156,
p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava I. uznesením zo dňa 10.4.2015, č.k. 7 C 27/2010-156, procesný návrh žalobcu na vrátenie súdneho poplatku, doručený súdu dňa 11.2.2015, zamietol. Uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 12.2.2010 domáha proti žalovanému určenia, že jeho odmeňovanie je v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania a aj náhrady nemajetkovej ujmy v sume XXX.XXX,- €. Výzvou zo dňa 7.12.2010 vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu v sume X.XXX,- € podľa položky č. 7 písm. d/ sadzobníka zákona č. 71/1992 Zb., v lehote 15 dní odo dňa doručenia tejto výzvy, na čo žalobca reagoval žiadosťou o oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorú doručil súdu dňa 30.12.2010. Uznesením zo dňa 17.6.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.5.2012, nebolo žalobcovi priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Podaním zo dňa 21.5.2012 žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške XX.XXX,- € späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť s tým, aby mu bola zaslaná nová výzva na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu. Uznesením zo dňa 17.9.2013 bolo konanie v časti o zaplatenie sumy XX.XXX,- € zastavené a výzvou zo dňa 17.9.2013 bol žalobca vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku v sume X.XXX,- € v lehote 10 dní. Dňa 17.10.2013 žalobca svojím podaním (opätovne) vzal žalobu v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy v sume XX.XXX,- € späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť a doručiť mu novú výzvu na zaplatenie súdneho poplatku. O tomto procesnom návrhu bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 5.2.2014 tak, že konanie bolo v časti o zaplatenie sumy XX.XXX,- € zastavené; žalobca bol výzvou zo dňa 27.2.2014 vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku v sume X.XXX,- € v lehote 10 dní. Na túto výzvu (v poradí tretiu) reagoval žalobca podaním doručeným súdu dňa 14.3.2014 tak, že je v rozpore so zákonom, pretože podľa jeho názoru mu poplatková povinnosť vznikla v roku 2010 podaním žaloby a poplatok za žalobu bol splatný vznikom poplatkovej povinnosti. Od splatnosti poplatku uplynula dňa 31.12.2013 lehota na vyrubenie poplatku a pretože posledná výzva na zaplatenie súdneho poplatku bola vydaná súdom až dňa 27.2.2014, bola vyrubená po lehote a nie je ňou ako účastník konania viazaný. Uznesením zo dňa 24.3.2014, č.k. 7 C 27/2010-96, bolo konanie zastavené z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku, o náhrade trov konania rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Žalobca podal proti tomuto uzneseniu odvolanie, pretože v lehote na podanie odvolania v zmysle § 10 ods. 3 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. zaplatil súdny poplatok v zmysle výzvy súdu zo dňa 27.2.2014. Odvolací súd uznesením zo dňa 28.11.2014, č.k. 9 Co 514/2014-136, napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na

ďalšie konanie s tým, že od žalobcu nemožno požadovať, aby zaplatil poplatok v zmysle prvej výzvy zo dňa 7.12.2010 v sume X.XXX,- €, keďže v priebehu konania došlo k zmene poplatkovej povinnosti a žalobca uhradil súdny poplatok v sume X.XXX,- € v lehote na podanie odvolania v zmysle výzvy súdu zo dňa 27.2.2014. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď v dôsledku procesných návrhov žalobcu, ktorými vzal návrh v časti nemajetkovej ujmy späť, vyzval žalobcu opätovnými výzvami na zaplataenie súdneho poplatku (zo dňa 17.9.2013 a dňa 27.2.2014). Uvedené výzvy boli žalobcovi doručované v rámci plynutia lehoty podľa § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. Prvotným momentom vzniku poplatkovej povinnosti žalobcu bolo podanie žaloby dňa 12.2.2010, lehota na vyrubenie poplatku plynula od 1.1.2011 a bola by uplynula dňa 31.12.2013. Súd v poradí prvou výzvou na zaplataenie súdneho poplatku zo dňa 7.12.2010 vyzval žalobcu na splnenie si poplatkovej povinnosti, ale pretože vzal žalobu späť v časti o zaplataenie sumy XX.XXX,- € podaním, ktoré doručil súdu dňa 21.5.2012, došlo k zmene základu poplatkovej povinnosti. Zmenený poplatok sa stal splatným dňa 21.5.2012 a trojročná lehota na jeho vyrubenie začala plynúť dňa 1.1.2013 a uplynula by dňa 31.12.2015. Súd prvej inštancie však vyzval v uvedenej lehote žalobcu na zaplataenie súdneho poplatku v poradí druhou výzvou, na ktorú opätovne reagoval čiastočným späťvzatím, ktoré súdu doručil dňa 17.10.2013 a v tento deň opätovne došlo k zmene základu poplatkovej povinnosti, pričom zmenený súdny poplatok sa stal splatným dňa 17.10.2013. Lehota na vyrubenie poplatku začala plynúť dňa 1.1.2015 a márne by uplynula dňa 31.12.2018, keby súd prvej inštancie v poradí treťou výzvou zo dňa 27.2.2014 nevyzval žalobcu na zaplataenie súdneho poplatku. Žalobca dňa 11.2.2015 doručil súdu podanie, ktorým žiadal o vrátenie súdneho poplatku v sume X.XXX,- € podľa § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., nakoľko tento poplatok uhradil len z opatrnosti za účelom nezmarenia odvolacieho konania, keď mu poplatková povinnosť zanikla a v tejto súvislosti poukázal na svoje skoršie podania, a to vyjadrenie k výzve na zaplataenie súdneho poplatku a odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania, v ktorých uviedol, že poplatková povinnosť vznikla v roku 2010 podaním žaloby na súd. Lehota na vyrubenie poplatku uplynula dňa 31.12.2013, teda predtým, ako bol vyzvaný na zaplataenie poplatku v sume X.XXX,- €; poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (uznesenie zo dňa 13.12.2012, sp.zn. 2 Obdo 59/2012, zo dňa 30.1.2001, sp.zn. 5 Obo 342/2000, sp.zn. 4 Obo 70/2011). Ďalej uviedol, že Krajský súd v Bratislave napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie, v ktorom bude súd opätovne rozhodovať, či je dôvod na zastavenie konania alebo nie. Dodal, že súd prvej inštancie je síce viazaný právnym názorom vyššieho súdu, avšak len pre skutkový stav, z ktorého vychádzalo rozhodnutie prvoinštančného súdu. S názorom Krajského súdu v Bratislave, že čiastočným späťvzatím zmenil svoju žalobu, sa žalobca nestotožnil, pretože medzi zmenou žaloby a čiastočným späťvzatím je zásadný právny rozdiel, pričom zúženie návrhu nie je jeho zmenou.

2. Súd prvej inštancie uznesenie odôvodnil ustanoveniami § 226 O.s.p., § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov a dôvodil tým, že neboli splnené podmienky podľa § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. na vrátenie zaplataeného poplatku za žalobu. Konštatoval, že právny názor odvolacieho súdu je záväzný, či sa vzťahuje na otázky právne (hmotnoprávne, procesné - postup, vady), alebo na otázky skutkového stavu, najmä jeho úplnosti. Pri určitej zmene skutkového stavu, z ktorého odvolací súd vychádzal, v ďalšom konaní sa viazanosť nemusí uplatniť, najmä ak sa ukáže potreba aplikovať na zmenený skutkový stav iné hmotnoprávne predpisy, čo však nie je situácia v tomto konaní, pretože nedošlo k zmene skutkového stavu, z ktorého odvolací súd vychádzal. Krajský súd v Bratislave v uznesení zo dňa 28.11.2014, č.k. 9 Co 514/2014-136, vyslovil záväzný právny názor, že v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby došlo i k zmene výšky poplatkovej povinnosti, pričom zmenený súdny poplatok je splatný dňom, kedy bolo čiastočné späťvzatie doručené súdu, ako aj že súd prvej inštancie postupoval správne, keď na zmenu súdneho poplatku (v dôsledku čiastočného späťvzatia) reagoval novou výzvou na zaplataenie súdneho poplatku, pričom uvedené výzvy boli vydané v súlade s § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. V dôsledku posledného čiastočného späťvzatia vznikla žalobcovi poplatková povinnosť vo výške X.XXX,- €, ktorá bola splatná dňa 17.10.2013. V zmysle § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. by takýto poplatok nebolo možné vyrubiť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom sa stal splatným, tzn. po 31.12.2016. S poukazom na uvedené bola i v poradí tretia výzva súdu na zaplataenie poplatku za žalobu vydaná v súlade s § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., pričom výška poplatku bola stanovená podľa položky č. 7d písm. b/ sadzobníka uvedeného zákona. Uviedol, že v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je viazaný, posledným čiastočným späťvzatím žaloby vznikla žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume X.XXX,- € (položka 7d písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov), z dôvodu ktorého výzvu na zaplataenie súdneho poplatku v sume X.XXX,- € zo dňa 27.2.2014 nie je možné považovať v

rozpore s § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., ani za nesprávne rozhodnutie súdu, a preto nie sú splnené podmienky podľa § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. na vrátenie takto zaplateného poplatku za žalobu. Opačný záver by predstavoval zneužitie dispozičného oprávnenia žalobcu ako dominus litis (ktorý má právo procesnými úkonmi ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania) za účelom obchádzania zákona o súdnych poplatkoch tak, že by na každú súdnu výzvu na zaplatenie súdneho poplatku reagoval čiastočným späťvzatím žaloby až do uplynutia trojročnej lehoty na vyrubenie súdneho poplatku.

3. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie dôvodiac tým, že napadnuté uznesenie je v rozpore s platným zákonom, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Zopakoval svoju argumentáciu týkajúcu sa vrátenia súdneho poplatku uvedenú v jeho vyjadreniach a dodal, že posledná výzva bola urobená po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom sa stal poplatok splatný. Prvoinštančný súd zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku v sume X.XXX,- € na základe výzvy doručenej dňa 13.12.2010, takže ďalšie výzvy boli podľa súdu irelevantné a stačili obyčajné prípisy. V prípade, ak je urobená v konaní nová výzva, čo sa v tomto konaní aj stalo, pôvodná výzva musela zaniknúť a súd by nerobil výzvu na zaplatenie súdneho poplatku, ak by v konaní takáto platná výzva existovala. Nie je možné, aby vo veci bolo viacero platných výziev, pretože by to znamenalo, že by mal v tomto prípade zaplatiť súdny poplatok v sume až X.XXX,- € (všetky výzvy spolu) a nie X.XXX,- €. Ak by tomu tak nebolo, nemusel prvoinštančný súd robiť nové výzvy ale rovno konanie zastaviť. Ak nesprávnym procesným postupom súd uviedol účastníka do omylu, nemôže ísť tento omyl na úkor účastníka. Ak by napríklad pred zastavením konania zaplatil namiesto sumy X.XXX,- € iba sumu X.XXX,- € (posledná výzva), mohol by súd prvej inštancie tiež konanie zastaviť. Pri dodržiavaní procesných postupov súd nemôže vychádzať zo znalostí účastníka, musí sa pri všetkých účastníkoch postupovať rovnako, inak by porušoval ich základné práva. Nestotožnil sa s názorom Krajského súdu v Bratislave uvedeným v jeho rozhodnutí, pretože po rozhodnutí prvoinštančného súdu predložil rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a zopakoval aký je rozdiel medzi zmenou žaloby a čiastočným späťvzatím žaloby. Ďalej uviedol, že trojročná lehota na vyrubenie súdneho poplatku je prekluzívnou lehotou, a tak nie je potrebné namietať premlčanie. Ak by však súd túto lehotu nevykladal ako lehotu prekluzívnu, namietať premlčanie výzvy na úhradu súdneho poplatku v sume X.XXX,- €. Nestotožnil sa ani s názorom Krajského súdu v Bratislave v zrušujúcom uznesení, že nové výzvy o vyrubení súdneho poplatku boli správnym postupom s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 5 Obo 342/2000, zo dňa 13.12.2012, sp.zn. 2 Obdo 59/2012, sp.zn. 4 Obo 70/2011, sp.zn. 1 Cdo 51/2009, sp.zn. 6 Cdo 99/2010. Sumu X.XXX,- € uhradil na základe uznesenia prvoinštančného súdu zo dňa 24.3.2014 z dôvodov, ktoré už uvádzal a krajský súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie z dôvodu, že nemohol zastaviť konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku za žalobu v sume X.XXX,- €. Poplatok tak bol zaplatený na základe nesprávneho rozhodnutia prvoinštančného súdu, pričom aj s poukazom na nevyvrátenú judikatúru, žiadny poplatok zaplatiť nemal. Neexistuje ani právny dôvod, pre ktorý by mal súd prvej inštancie zdržiavať jeho finančné prostriedky. Vytkol súdu prvej inštancie, že nesprávne interpretoval tvrdenie krajského súdu uvedené v odôvodnení jeho rozhodnutia týkajúce sa zmeny žaloby. Záverom uviedol, že súd prvej inštancie má konať aj bez toho, aby od neho požadoval úhradu súdneho poplatku vzhľadom na zánik tejto povinnosti, a že žalobu vzal čiastočne späť iba dvakrát, čo by mohlo znamenať maximálne mesačné zdržanie v konaní, takže tieto úkony nemohli narušiť trojročnú lehotu na vyrubenie poplatku. Odvolaciemu súdu navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť mu zaplatený súdny poplatok za žalobu v sume X.XXX,- €.

4. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p., ktorým bol s účinnosťou od 1.7.2016 zrušený Občiansky súdny poriadok (zákon č. 99/1963 Zb.; O.s.p.)] a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že nie sú splnené podmienky pre vrátenie zaplateného súdneho poplatku za žalobu žalobcovi v sume X.XXX,- €. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi odôvodnenia napadnutého uznesenia a na zdôraznenie správnosti uznesenia súdu prvej inštancie považuje za potrebné uviesť nasledovné.

6. Nebolo možné sa stotožniť s odvolacou námietkou žalobcu, že nakoľko súd prvej inštancie zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku v sume X.XXX,- € na základe výzvy doručenej dňa 13.12.2010, ďalšie výzvy na zaplatenie súdneho poplatku boli irelevantné a stačili obyčajné prípisy, pretože z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa

12.2.2010 domáhal od žalovaného určenia, že jeho odmeňovanie je v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume XXX.XXX,- €. Tým, že žalobca nezaplatil súdny poplatok spolu s podaním žaloby, súd prvej inštancie musel postupovať podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. a vyzvať žalobcu výzvou na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu, čo aj urobil výzvou zo dňa 7.12.2010, na základe ktorej mal žalobca zaplatiť súdny poplatok v sume X.XXX,- € podľa položky č. 7 písm. d/ sadzobníka zákona č. 71/1992 Zb. v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Žalobca písomným podaním doručeným prvoinštančným súdom dňa 30.12.2010 požiadal súd o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 17.6.2011, č.k. 7 C 27/2010-73, nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov; na odvolanie žalobcu proti tomuto uzneseniu Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 30.3.2012, č.k. 8 Co 63/2012-78, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Vzhľadom k tomu, že písomným podaním doručeným súdom dňa 21.5.2012 vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy XX.XXX,- € a zároveň požiadal o zaslanie novej výzvy na zaplatenie súdneho poplatku, prvoinštančný súd uznesením zo dňa 17.9.2013, č.k. 7 C 27/2010-84, konanie v časti o zaplatenie sumy XX.XXX,- € zastavil; žalovanému náhradu trov konania v zastavujúcej časti nepriznal. Výzvou zo dňa 17.9.2013 súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu v sume X.XXX,- € v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Žalobca ďalším písomným podaním doručeným súdom dňa 17.10.2013 vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy XX.XXX,- € a zároveň požiadal o zaslanie novej výzvy na zaplatenie súdneho poplatku. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 5.2.2014, č.k. 7 C 27/2010-88, konanie v časti o zaplatenie sumy XX.XXX,- € zastavil; žalovanému náhradu trov konania v zastavujúcej časti nepriznal. Výzvou zo dňa 27.2.2014 súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu v sume X.XXX,- € v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Nakoľko súdny poplatok žalobca neuhradil, prvoinštančný súd uznesením zo dňa 24.3.2014, č.k. 7 C 27/2010-96, konanie zastavil s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 28.11.2014, č.k. 9 Co 514/2014-135, na odvolanie žalobcu, uvedené uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie; žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Mak za to, že žalobca súdny poplatok za žalobu v sume X.XXX,- € uhradil dňa 15.5.2014, t.j. v rámci plynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca menil základ poplatkového úkonu, na ktorú zmenu musel súd prvej inštancie reagovať novými výzvami na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu, keďže z tohto (nového) základu vychádzal pri vyrubení súdneho poplatku. Žalobca na pojednávaní konanom dňa 21.3.2016 opätovne vzal žalobu sčasti späť, a to o zaplatenie sumy XX.XXX,- €. Prvoinštančný súd na pojednávaní konanom dňa 6.6.2016, konanie o zaplatenie sumy XX.XXX,- € zastavil; žiadnej strane nepriznal právo na náhradu trov konania v časti, v ktorej bolo konanie zastavené a uznesením zo dňa 24.1.2017, č.k. 7 C 27/2010-329, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.2.2017, vrátil žalobcovi súdny poplatok z podanej žaloby v sume X.XXX,XX €.

7. Tvrdenie žalobcu v odvolaní, že posledná výzva na zaplatenie súdneho poplatku (zo dňa 27.2.2014) bola urobená po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom sa stal poplatok splatný, že poplatok zaplatil na základe nesprávneho rozhodnutia okresného súdu, ktoré krajský súd zrušil z dôvodu, že prvoinštančný súd nemohol zastaviť konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku za žalobu v sume X.XXX,- €, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné. Súd prvej inštancie správne postupoval, keď vyzval žalobcu výzvou zo dňa 27.2.2014 na zaplatenie súdneho poplatku, potom ako došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby (žalobca na základe druhého čiastočného späťvzatia žaloby požadoval zaplatenie nemajetkovej ujmy v sume XX.XXX,- €), vo výške X.XXX,- € podľa položky 7d písm. b/ sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb., t.j. XX,- € a 3 % z výšky uplatnenej nemajetkovej ujmy zo sumy XX.XXX,- € (XX,- € + X.XXX,- €), v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy pod následkom zastavenia konania, ktorú si žalobca prevzal dňa 11.3.2014, pretože podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. poplatková povinnosť vzniká podaním žaloby. Vzhľadom k tomu, že súdny poplatok nebol zaplatený, prvoinštančný súd musel konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastaviť. Žalobca uvedený súdny poplatok zaplatil v lehote na podanie odvolania, z dôvodu ktorého Krajský súd v Bratislave zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku. Žalobca tým, že vzal žalobu čiastočne späť, písomným podaním zo dňa 17.10.2013, vykonal procesný úkon voči súdu, ktorým prejavil svoju vôľu, aby sa nekonalo a meritórne nerozhodlo o celej veci (pôvodne žiadal o zaplatenie sumy XXX.XXX,- €). Naproti tomu pri zmene žaloby sa predovšetkým rozumie zmena spočívajúca v tom, že žalobca na základe rovnakého skutkového základu požaduje viac, než ako žiadal v žalobe; na základe rovnakého skutkového základu požaduje iné plnenie; na základe rovnakého skutkového stavu požaduje namiesto plnenia vydanie určujúceho výroku alebo naopak; síce požaduje rovnaké plnenie, ale na základe iného skutkového stavu, než ktorý uviedol v žalobe; na základe

iného skutkového stavu požaduje iné plnenie, prípadne navrhuje vydanie určovacieho rozhodnutia a naopak. V danom prípade o zmenu žaloby nešlo, ako sa mylne žalobca domnieva, nakoľko tým, že vzal žalobcu sčasti späť (celkovo trikrát), požadoval zaplatenie menšej sumy ako pôvodne žaloval, a preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď zo sumy, ktorú žalobca požadoval po čiastočných späťvzatiach žaloby, ho vyzval na zaplatenie súdneho poplatku. Uvedenú skutočnosť konštatoval aj Krajský súd v Bratislave vo svojom zrušujúcom rozhodnutí zo dňa 28.11.2014, v ktorom dôvodil, že prvoinštančný súd správne reagoval na každú procesnú zmenu, spočívajúcu v čiastočnom späťvzati žaloby vyrubeníím novej výzvy na zaplatenie (nižšieho) poplatku, a to vždy pri zachovaní zákonom stanovenej trojročnej lehoty, s čím sa odvolací súd stotožňuje. Po poslednom čiastočnom späťvzati žaloby (tretom na pojednávaní konanom dňa 6.6.2016), súd prvej inštancie už nevyzýval žalobcu výzvou na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu z dôvodu, že zaplatil súdny poplatok za žalobu v sume X.XXX,- € (výpočet uvedený vyššie). Keďže žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy XX.XXX,- € a požadoval zaplatenie sumy XX.XXX,- €, mal by z nej zaplatiť súdny poplatok vo výške XXX,- € (3 % z tejto sumy) a XX,- € za určovaciu žalobu, t.j. spolu sumu XXX,- €. Nakoľko zaplatil súdny poplatok v sume X.XXX,- €, prvoinštančný súd mu, tak ako je uvedené v bode 6. odôvodnenia tohto uznesenia, vrátil časť zaplateného súdneho poplatku za žalobu (po jeho krátení o 1 %) v sume X.XXX,XX € uznesením zo dňa 24.1.2017, č.k. 7 C 27/2010-329. Odvolací súd dodáva, že pokiaľ sa žalobca nestotožnil s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.11.2014, č.k. 9 Co 514/2014-135, mohol využiť svoje právo a podať voči nemu mimoriadny opravný prostriedok, čo však neurobil.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne, podľa § 387 ods. 1 C.s.p., potvrdil.

9. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).